

Bibliotekarstudentens nettleksikon om litteratur og medier

Av Helge Ridderstrøm (førsteamanuensis ved OsloMet – storbyuniversitetet)

Sist oppdatert 08.12.20

Bokkryssing

Engelsk: “Bookcrossing”. Et system for å gi bort bøker og følge med på hvor det blir av dem. Forkortet som BC eller BX. Amerikaneren Ron Hornbaker gis ofte æren for å være den første bokkrysser. I 2001 opprettet han en nettside der folk skulle kunne følge etappene til de bøkene som de ga bort. Bøker ble gitt til venner, etterlatt på en benk, på et tog osv.

“Bookcrossing går ut på at bøker blir plassert rundt i nærmiljøet slik at folk kan finne dem. Bøkene skal leses og legges ut igjen “i det fri” slik at atter andre mennesker kan finne dem og lese dem. Når man finner en slik bok, skal man registrere at man har funnet den på nettet, og slik kan en følge bøkernes vandring. [...] Du kan selv hive deg på bookcrossing-bølgen. Du går inn på nettsiden og registrerer boken du vil la vandre, skriver noen ord i boka for å forklare hva bookcrossing er, for å så legge den et sted der noen kan finne den.” (<http://www.stud.hio.no/~sn/etcetera/bookcrossing.html>; lesedato 16.05.06) Bokkryssing-bøker har blitt kalt “vagabond-bøker” (Bryon-Portet 2014). Visjonen for bokkryssing er at uforutsett lesestoff leder til uventede møter mellom mennesker (Bryon-Portet 2014).

“Book Crossers take a copy of one of their favourite books and leave it somewhere for another reader to find – on a park bench, on a cafe table, anywhere they think it’s likely to be picked up. Anyone who comes across the book is free to take it, read it and pass it on. Every book is tracked via a website so all its readers can see where it ends up and read what others thought of it. “It’s like a reading group that knows no geographical boundaries,” says cofounder Ron Hornbaker. “Sharing books with your friends and neighbours is a natural instinct. What we’ve done is created a tracking database so that you can see where your books are, and read journal entries along the way.” [...] it is assigned a tracking number. The book is then labelled with a downloadable bookmark that contains the number plus instructions for accessing the book’s unique page online. Anyone who finds the book can visit that site and record an entry about where they found it and where they dropped it off, plus, if they read it, what they thought of the book. [...] Books have been picked up in cafes in New York and dropped off in hotels in China; found on park benches and left in the seat pocket of aeroplanes. The book currently at the top of the website’s Most Travelled list has changed hands 167 times, with each new reader adding their comments on the book’s webpage. “I hope Book

Crossing makes at least a small change in how people value individual books,” says Hornbaker. “I hope it makes a small change in society’s willingness to share and connect with others of like or dislike mind.” It’s small wonder that BookCrossing.com won Webby awards this year [2011] for the Best Community and Best Social or Networking website.” (Nick Taylor i <https://www.theguardian.com/sparkthe-debate/story/0,,1575150,00.html>; lesedato 06.09.18)

“The idea came to Hornbaker in 2001, as he and his wife Kaori were admiring the PhotoTag.org site, which tracks disposable cameras loosed into the wild. He already knew about the popularity of WheresGeorge.com (which tracks US currency by serial number), and that got him thinking: what other physical object might people enjoy tracking? A few minutes later, after a glance at his full bookshelf, the idea of tracking books occurred to him. [...] For the imaginative Book Crosser, there is even scope to be creative with the place you choose to set your books free. Fans of spy fiction might leave their favourite Le Carré in a locker at train station. Joyce fans could leave copies of Ulysses in dusty old pubs. Horror fans could leave Anne Rice novels in graveyards or churches. Crossings of this sort set up a playful discourse with the finder. [...] Hornbaker says his aim is to turn the whole world into a library. [...] the BookCrossing movement belongs to the global community of members, and they are the ones directing it now.” (Nick Taylor i <https://www.theguardian.com/sparkthede-bate/story/0,,1575150,00.html>; lesedato 06.09.18)

“De siste årene har nærmere 3000 norske anonyme lesere merket og løslatt mer enn 20 000 bøker over hele landet [...] En plasserer altså bøkene sine i sitt nærmiljø slik at andre mennesker kan finne dem, ta de med, lese og legge dem ut igjen etterpå. Tanken er at bøker skal være frie og på farten i stedet for å støve ned på hylla. Som biblioteksbøker er BC-bøker klart merket, som regel med BC-logoen som viser en bok på rømmen. Basen for aktiviteten er et aktivt nettsamfunn hvor en kan følge bøkernes ferd, enten de er gitt til noen en kjenner eller lagt igjen på offentlig sted. Det unike er at en kan spore bøkernes reise ved hjelp av nettstedet www.bookcrossing.com. Ideen kom til amerikanerne Ron og Kaori Hornbaker i 2001, og har nå nærmere 1 million registrerte deltakere på verdensbasis. Til sammen har disse delt nærmere 6,6 millioner bøker som har reist gjennom 132 land.” (Marit Letnes i *Bok og Bibliotek* nr. 6 i 2010 s. 24-25) “Bookcrossing makes the world more like a library. People find more free books in more places, such as hotels, restaurant etc.” (Li 2011 s. 1)

“*Crossing Zone* is any place where a book has been released. It can be a park bench, a doctor’s office, or a phone booth. There are two kinds of zones. *Virtual zone* indicates the way how books are sent, such as “by mail” or “in person”, which are not real places. *Actual zone* means actual places, such as restaurants, bus stops, and places of interests. There are already over 500,000 zones in Bookcrossing.” (Li 2011 s. 5)

Noen kommer tilfeldigvis over bøker som er lagt ut, andre begir seg ut på bokskattejakt, fordi det er mulig via nettsider å finne ut hvor bøker er lagt ut, f.eks. på et offentlig sted i en bestemt by (Bryon-Portet 2014).

“In 2004, the word “Bookcrossing” was included in the the Concise Oxford Dictionary. In 2007, Singapore became the first official Bookcrossing country and built over 2,000 “hot spots”.” (Li 2011 s. 1)

Den 15. desember 2010 var det 900.000 bokkryssere registrert på den offisielle nettsiden, mennesker fra over 130 land og over fire millioner bøker var anmeldt (Bryon-Portet 2014).

Gjennom en bokkryssing-identitet (BCID) kan bokas vei følges fra leser til leser. En etikett med BCID'en blir klistret på boka etter at den er registrert på et nettsted der alle kan skrive kommentarer om den (<http://www.bookcrossing.com/newscontent/338>; lesedato 16.05.06). Den som gir fra seg boka, kan f.eks. bli tilsendt en e-post hver gang noen registrerer at de har funnet den og/eller lest den. Alle kan skrive digitale kommentarer om boka. På nettsida www.bookcrossing.com fantes det i 2006 flere titalls tusen bokomtaler/-anbefalinger. På denne nettsida hadde alle mulighet til å skrive hver gang en bok var funnet og lest, for å dele sin mening om boka med andre (<http://www.bookcrossing.com/newscontent/338>; lesedato 16.05.06).

“I dag morges gikk jeg inn på Saga kino i Oslo og la fra meg et eksemplar av Carlos Ruiz Zafons roman “Vindens skygge”. Jeg glemte den ikke. Jeg slapp den fri. Det betyr at du kan lete etter den, plukke den opp, lese den, og gi den videre. Hvis du likte den – eller, for den saks skyld, hatet den – kan du legge inn dine synspunkter i vår weblogg. Systemet heter bokkryssing, eller Book Crossing, og har vært sommerens store sport i Storbritannia. [...] BookCrossing ble startet i 2001. På nettsidene står det å lese at det “is about tracking books, certainly. But even more, it’s about connecting people.” [...] Tanken er at yndlingsbøkene dine ikke sprer særlig glede i en nedstøvet bokhylle. De trenger en tur ut i det fri. Bokkryssing er en alternativ og sterkt normativ bibliotekjeneste, med anbefalinger fra leser til leser. Tanken er at et lest eksemplar skal vandre rundt i verden, og knytte sine lesere sammen. Det er lovlig, for det involverer ikke penger. Elementet av skattejakt – at du vet sånn cirka hvor ei bok er utplassert og kan lete etter den – gjør kryssingen morsommere, men er ikke nødvendig. Det er helt greit at en tilfeldig person finner boka. Bare vedkommende gidder å lese den.” (Hege Duckert i 2005 i <https://www.dagbladet.no/kultur/verdensbiblioteket/66130746>; lesedato 30.05.18)

“Bokkryssing er et system laget for å “oppfordre til lesing og sjenerøsitet”, ifølge nettstedet BookCrossing.com. Det fins [i 2005] 350 000 medlemmer i nitti land, som til sammen har sluppet løs to millioner bøker siden 2001. Sist søndag foregikk det en veritabel bokjakt fra Trafalgar Square i London, der mennesker med hang til

spenning, hatter og trench-coats sto i kø for å få spor å følge fram til gjemmestedet for en liten bokskatt. Andre praktiserer langt enklere. De legger ei ferdig lest bok igjen på et fly, på en benk, på en kaffebar. Da jeg registrerte “Vindens skygge” på nettstedet for å gi beskjed om at et eksemplar nå er sluppet fri i Oslo, fant jeg en rekke andre steder som norske bokkryssere har brukt. Den siste tida har det vært lagt ut bøker på Aker sykehus, Drammen jernbanestasjon, Kaffe og Krem i Vika, Åpent Bakeri på Frogner, Nesoddferja, Bastøyferja, bussholdeplassen utenfor Olympen på Grønland – og de litt vagere letestedene “Åndalsnes” og “Finnmark”. Noen har også lagt ut ei bok de elsker langs E6, uten at jeg vet nøyaktig hvor. Poenget for giverne er selvfølgelig å utbre sin egen smak. Grunnen til at så mange av oss mangler yndlingsbøkene våre i bokhylla er at vi har presset dem på en mer eller mindre interessert venn på et nachspiel. Derfor kommer de bare sjelden tilbake. En fordel med bokkryssing er at mottakeren slipper å treffe giveren, og dermed avsløre at hun syntes “Alkymisten” av Coelho ikke var en formidabel kilde til visdom, men noe kvasifilosofisk møl. Hvis du finner “Vindens skygge”, er det derfor frivillig om du vil fortelle meg akkurat hva du synes om den. Er det en besettende roman om kjærligheten til bøker, eller inneholder den for mange klisjeer og for mye dårlig vær?” (Hege Duckert i <https://www.dagbladet.no/kultur/verdensbiblioteket/66130746>; lesedato 30.05.18)

“Hva er BookCrossing? Det er Verdens Bibliotek. Det er et smart nettsted for sosiale nettverk. Det er en hyllest til litteratur og et sted hvor bøker får nytt liv. BookCrossing er det å gi en bok en unik identifikasjon, slik at når boken går fra leser til leser, kan den bli sporet og dermed skaper den forbindelse mellom leserne. Det er nå 1 896 774 BookCrossers og 12 466 462 bøker som reiser i 132 land. Vårt fellesskap forandrer verden og berører liv, en bok av gangen. Hva er vårt mål? Veldig enkelt, vårt mål er å skape forbindelser mellom mennesker gjennom bøker. Hvordan gjør vi det? Merk. Del. Følg. Pust nytt liv inn i bøker istedenfor å la dine gamle favoritter samle støv – la dem gå videre til en annen leser. Vårt online arkiverings- og sporingssystem gjør det mulig for medlemmer å få kontakt med andre lesere, skrive om og anmelde litteratur og bytte og følge bøkene, idet liv endrer seg gjennom “lesing og frislipp”. Brukere kan merke og spore sine individuelle bøker ved å merke dem med BCID’er (BookCrossing-identitetsnummer.) Hver BCID er unik – når den er registrert på vårt nettsted, kan boken deretter bli fulgt og journalført for alltid. BookCrossing er gratis å bli medlem av og gratis å bruke. Så ikke vær egoistisk med bøkene dine – les og slipp!” (<http://www.bookcrossing.com/about>; lesedato 28.06.18)

“Selv om det fantes nettsteder som sporet sånt som dollarsedler og bilder, merket forretningsmannen Ron Hornbaker seg at det ikke fantes noe sted for å spore bøker. Tross alt, bøker var mer enn bare fysiske objekter, det kunne være knyttet følelser og sterke meninger til dem; bøker var ikke bare ting som ble samlet på og æret, men ble delt. [...] Ved hjelp av Ron’s kone, Kaori, og medgrunnleggerne Bruce & Heather Pedersen, ble nettstedet lansert, 21. april 2001. Nettstedet er fortsatt et morsomt sted for å spore og dele bøker, samtidig som det skaper dypere forbindelse

mellom mennesker, ved hjelp av bøker som lim til å legge til rette for den store samtalen. [...] Teamet som fortsatt får alt dette til å skje holder til i Sandpoint, Idaho. Men nettstedet kunne ikke fungere uten de generøse frivillige Book-Crosserne rundt i verden, som hjelper til med forskjellige prosjekter, sprer informasjon om oss, og tar seg av brukerstøtte. [...] Her er 10 på topp Book-Crossing-landene:

USA 29%

Tyskland 16%

Storbritannia 13%

Nederland 11%

Finland 10%

Canada 8%

Australia 5%

Frankrike 4%

Portugal 3%

Spania 1%" (<http://www.bookcrossing.com/about>; lesedato 28.06.18)

“In Europe, extensive inter-state book flows can be noticed in Germany, which nearly forms a comprehensive book flow network. The heaviest flows, the triangle among Munich, Stuttgart and Dusseldorf, are also in Germany. In France, similar to its population distribution, most flows are concentrated in Paris. In Italy, flows are relatively unbalanced. Most activities exist in North Italy. What’s more, high-volume flows can be seen between the two biggest Spanish cities, Barcelona and Madrid. At last, there are many Bookcrossing events happening in Netherlands and the UK as well.” (Li 2011 s. 15)

“Mange steder er det nå satt opp offisielle bokkryssesoner. Det er ubevoktede bokhyller på steder hvor folk ferdes, som på caféer, parker og venterom. I Berlin finnes et BC-boktre i den hippe bydelen Prenzlauer Berg, i Storbritannia blir telefonkiosker omgjort til bokdepoter og den mest aktive BC-sona i Oslo finnes på Oslo S. [...] Mange som har reist kjenner til etterlatte bøker på turisthytter, vandrehjem og lignende. Det nye med bokkryssing er koblingen med webteknologi. Nettsamfunnet er drevet av tusenvis av frivillige som registrerer og informerer hvor soner finnes. Bak nedgangen til flytoget, på caféen La Baguette på Oslo S står det for eksempel en liten 3-etasjers bokhylle diskret plassert mellom to sofaer.” (Marit Letnes i *Bok og Bibliotek* nr. 6 i 2010 s. 25)

“På et gatehjørne i Berlin kan hvem som helst levere bøker man har lest, og forsyne seg med en ny. I et drøyt år har denne “bokskogen” stått på et gatehjørne i bydelen Prenzlauer Berg. Den forunderlige bokhyllen er laget av trestammer, og flere hyller er fylt med brukte bøker. Hulrommene er beskyttet mot været av et plastlokk. Her kan du finne alt fra språkkurs og kjøreopplæring til verdenslitteratur og engelske billigbøker. Dette er en del av den internasjonale bevegelsen Bookcrossing, som ønsker å fremme boksirkulasjonen. Gi videre bøker du har lest til kjente og ukjente,

finn selv gratismuligheter i stedet for å kjøpe nye. En del av utvekslingen skjer via nettsiden www.bookcrossing.com, der man forsøker å registrere hvordan bøkene beveger seg. Siden har 800 000 registrerte brukere fra 130 land. Men det går altså an – som her på gatehjørnet – å bare benytte seg av muligheten som man lyster. Og det er alltid noen som holder på rundt boktreet – som en liten test la denne journalisten ut en (dessverre elendig) krimbok. Det tok ikke mer enn to minutter før den første besøkende gransket nykommeren. Men vedkommende luktet lunt, og boken ble liggende ...” (Ingrid Brekke i *Aftenposten* 7. august 2009 s. 9).

“Mens bokkryssersoner vanligvis er en bokhylle diskret plassert på et offentlig sted, har Berlin fire digre, høye trestammer som er satt tett sammen og plassert på et gatehjørne. [...] Alle trestammene har innfelte bokhyller som ser ut som små titteskap inn i de gamle stammene. Ideen med bokkryssing, er å oppsøke spesielle steder der du kan legge igjen en bok, for at andre skal kunne plukke den med seg. Hvor disse stedene er, finner du ut på Internett, der du også registrerer deg som en bruker. Berlin er kjent for sine mange vakre trær, ikke minst de tusenvis av lindetrær som ble plantet av kurfyrsten i 1647, og som har gitt den berømte paradegaten Unter den Linden sitt navn. Harold går for de gamle klassikerne, og er innom boktreet jevnlig. Men det fins et annet spesielt tre i Berlin, der det nærmest vokser bøker. Og nettopp dette treet er det mange bokglade berlinere som oppsøker. Bookcrossing er nemlig veldig populært i storbyen. Bookcrossing heter rett og slett bokkryssing på norsk. På knappe ti år har fenomenet vokst til en universell aktivitet, og teller i dag over en million bokkjære individer i 130 forskjellige land. [...] Det er ikke for ingenting at bookcrossing kalles for “Verdens største bokklubb”. Et av de mest spesielle bokkrysser-stedene, er unektelig boktreet i Prenzlauer Berg, en av Berlins hippe bydeler som har blomstret opp etter Murens fall.” (Hilde Bjørnskau og Cille Biermann <https://www.nrk.no/kultur/bok/bytter-boker-pa-traer-1.7169032>; lesedato 29.05.18)

“How to enlighten someone’s life with an unwanted book [...] I used to review books for a newspaper – youth books, the hard-to-get type, for youngsters age 13-17. It’s a thin market for a group that’s quite difficult to reach, being into reading instead of phones and fast food. One publisher must have either liked my style or suffered a computer glitch, because they suddenly started sending me new-age spiritual books – complex ones, too. I couldn’t understand the title of most, let alone grasp the content. I’m sure my absolute non-interest wasn’t much help. So when I joined BookCrossing, those were the first books I released. Good riddance! To my surprise they’ve been very well received. Several of them had cheering reviews. They are being passed along from one BookCrosser to the next, and many of them let me know how the book has changed their lives. “This came just when I needed it,” said one. “Turning point in my life, thank you!” exclaimed another. Talk about karma – those books have definitely found their destinations.” (en kvinne som i 2004 kalte seg nrrdgrl i <http://www.bookcrossing.com/articles/1024>; lesedato 28.06.18)

“Making friends around the world through BookCrossing [...] For too long, I dithered around, wanting to study Italian but never signing up for a class. Then I found BookCrossing, and now I am happily learning la lingua d’amore. What’s the connection? The Italian language forum! One of the reasons I put off taking a class was that I had no place to practice; now I hang out in that forum, and on the Italian mirror site <http://bookcrossing.debris.it/> as well, reading and occasionally even posting. What a warm welcome I’ve had there! No one laughs at my mistakes, but, knowing I’m a student, they politely correct me. And so I learn. This is just one of many examples of BookCrossing’s contributions to international friendships and understanding. [...] I have mailed books to Canada, France, Spain, Switzerland, and Romania. I have received a book by an American mystery writer – in French! I’ve donated books to libraries in Italy, and passed on books that will eventually go to GLBT libraries in Hawaii and Canada. I’ve engaged in discussions about secularism and religious symbols with French BookCrossers and school fee schemes with British BookCrossers. And I’ve tried to explain American politics and election processes to people from many countries with, I hope, a modicum of success. Whom have I met? An Australian internet bookseller, a Catalan playwright, an English magistrate and a Canadian papermaker, among others. Students in Romania, Spain and France. I’ve shared my love of my city with others around the world, and they have taught me about their homes.” (pseudonymet mojosmom i 2004 i <http://www.bookcrossing.com/articles/1017>; lesedato 29.06.18)

“I samråd med jernbaneverket har biblioteket satt ut et bokstativ på Kongsberg jernbanestasjon. Her står all slags bøker som de togreisende kan ta med seg på reisen. Bøkene er tydelig merket med Kongsberg bibliotek, men det er ingen form for utlånsregistrering. Biblioteket er ikke redd for tyveri. De har allerede fått positive tilbakemeldinger, og nå håper biblioteket at flere biblioteker vil gjøre det samme slik at bøkene kan sirkulere fra stasjon til stasjon.” (*Bibliotekforum* nr. 3 i 2014 s. 9)

Det engelskspråklige forlaget Random House lot seg inspirere av bokkryssing da det i 2004 lagde en lanserings- og reklamekampanje for den amerikanske forfatteren Mark Costellos roman *Paranoia* (2004). Noen uker før boka var i bokhandelen, ble tusenvis av gratisseksemplarer lagt ut på kafeer, på rasteplasser langs motorveier og på T-baner. Finnerne av bøkene ble oppfordret til å skrive om sin opplevelse av å lese boka på nettsider som var opprettet for dette formålet. Deretter ble de bedt om å gi boka videre, altså etter samme prinsipp som bokkryssing (Schütz 2010 s. 396-397). Kampanjen ble regnet som mislykket fordi så få skrev kommentarer og erfaringer på nettsidene. Derimot ble det i et netttforum diskutert ivrig om et kommersielt selskap her misbrakte en ikke-kommersiell idé (“non-profit”).

Noen boklesere begynte å kjøpe to eksemplarer av en bok, for å beholde den ene selv og la den andre inngå i bokkryssing-systemet (<http://www.bookcrossing.com/newscontent/338>; lesedato 16.05.06).

Geocaching er en slags orienteringssport der det brukes satellittsignalmottaker/GPS for å finne fram til bokser som er gjemt på de forskjelligste steder. “Combining BookCrossing and Geocaching [...] I discovered BookCrossing through Geocaching, and since the two hobbies have many similarities, it is natural to combine them. I have had a lot of fun mixing the two. It is also a great way to tell geocachers about BookCrossing and vice versa. For those of you new to the term, Geocaching is a like a high tech treasure hunt where you find boxes of trade items, hidden using Global Positioning Satellites (GPS). Members go and find the caches using GPS receivers and sign the log book, trade items and then log online that they found the cache. These caches are hidden all over the world. More than likely there is one near you! [...] Leave registered books in caches – Caches are great places to leave books. They are weatherproof and secure. The books won’t get thrown away before the right reader comes along. [...] Many members have set up caches specifically for trading books. This is a great way to advertise BookCrossing. You can have an explanation and links to BookCrossing in your cache description. I leave pre-numbered labels in the cache so that those who didn’t label their books before coming to the cache can use them. My bookcrossing caches have been one of my main sources of new members, and a couple of these members have created their own book caches [...] And in those few cases where the book is not logged at BookCrossing, I can still keep up with it through the travel bug logs. Another fun aspect of travel bugs is that you can give them goals. My first bookcrossing Travel Bug, Mixed Signals (<http://www.geocaching.com/track/details.aspx?id=945>), has been given the goal of reaching a cache in the city in which the story is set. Once there, the cacher is instructed to release the book in one of the places mentioned in the story. It is almost there! I have another book/bug that is trying to make it to the Library of Alexandra Cache and then on to the real Library of Alexandria in Egypt.” (pseudonymet nyisutter i 2004 i <http://www.bookcrossing.com/articles/1135>; lesedato 28.06.18)

“Geocache Description: This bookcrossing cache is located in a popular park and can be accessed using several different routes. Bookcrossing is similar to geocaching with travel bugs, except books are read, journaled, and then released into the wild. The cache consists of a ten gallon container filled with several books for trading. All of the books in the cache have been previously registered at bookcrossing.com and are ready to move on. There is no need to return the book, but please journal it at bookcrossing.com and pass it on to someone else. Also, books left in the cache do not need to be registered at this point. Enjoy!” (https://www.geocaching.com/geocache/GCPBET_take-it-or-leave-it-a-bookcrossing-cache?guid=1c3fccc5-5454-40f8-8cb7-c8384c21760e; lesedato 30.08.18)

“Israel’s first Geocaching [...] This is a cache which has been set up to exchange books that were registered at www.BookCrossing.com. Participants in BookCrossing leave books in “the wild” to be picked up, logged and read by its finder. The finder – on his turn – releases the book again. So how does this cache

work? 1. Choose a book (no magazines) you would like to release, register it at www.BookCrossing.com and swap it with another book in the cache. 2. Please log the book you take home on www.BookCrossing.com, so that we can follow its journey. You can do this by becoming a member of the site or anonymously (No need to register). 3. There is no need to return the book you have taken and no obligation to read it. Just pass it on. 4. Please leave the zipp-bag in the cache so that we can protect the books that will be put here in future.” (https://www.geocaching.com/geocache/GC1MDKN_israels-first-geocaching-bookcrossing-cache?guid=f7d0954a-5cf6-46de-aa09-29eddcf3c704; lesedato 30.08.18)

I Frankrike og andre land har det vært arrangert MegaBookcrossings, der en stor mengde personer møtes fysisk, f.eks. i en park, legger ut hver sine bøker, leter etter dem og diskuterer litteratur. Utenom slike store møteplasser finnes det mer lokale treff (kalt ABC, for Assembly of Bookcrossers) (Bryon-Portet 2014).

“Bookcrossers are most well known for leaving books in public places, for example on a park bench or on a train. But we are about more than that. Books are swapped and shared at meet ups that happen every month around the world. We participate in “book rings” and “book rays” where you receive a book in the mail, read it, and send it on to the next person on the list. There are conventions that are held all over the world and these are what really entice me to travel.” (Josie Wanders i <https://josiewanders.com/travel-bookcrossing/>; lesedato 25.09.18)

“What is a BookCrossing Convention? An international Convention is held every year on the anniversary of BookCrossing first coming to life, and the event attracts BookCrossers from around the world. It is an opportunity for the attendees to share their love of books and meet up with friends old and new, with a range of exciting book related activities thrown in, as well as an introduction to the local culture of the host city. Since 2004, the Convention has been hosted by the following cities/countries, with links to the respective websites where available:

St. Louis, MO (2004)
Fort Worth, TX (2005)
Toronto, Canada (2006)
Charleston, SC (2007)
London, UK (2008)
Christchurch, New Zealand (2009)
Amsterdam, the Netherlands (2010)
Washington, DC (2011)
Dublin, Ireland (2012)
Gothenburg, Sweden (2013)
Melbourne, Australia (2014)
Oxford, UK (2015)
Athens, Greece (2016)
Oslo, Norway (2017)

Conventions coming up:
Bordeaux, France (2018)
Mainz, Germany (2019)

What Happens at The Convention? The Convention traditionally takes place over a long weekend in April, from registration on Friday afternoon to the traditional closing with a release walk at lunchtime on Sunday. With some attendees travelling halfway round the world, there are usually events for ‘early birds’ from the Thursday or before and for ‘hangers on’ beyond Sunday in addition to other optional events during the weekend. Sharing books is one of the key themes of any BookCrossing event and the Convention allows people to do this in abundance via bookswap games, Not So Secret (secret santa style) parcel swaps, gifts for other attendees, release events and a massive book buffet table (or often a whole room full of them). Author talks are arranged, allowing BookCrossers to meet the writers of some of their favourite works, or learn more about authors whose books they haven’t tried before. Often the authors will have links to the host city and they are always supporters of the BookCrossing movement. In addition there are many other activities including competitions and quizzes, with a number of unique events to each Convention along the way. And last but not least, there’s the all important chance to meet other BookCrossers – some of whom may be old faces and others who may have only been ‘met’ online in the past. The international Convention is a fantastic social event for anyone with a love of books – and if you’ve read this far, then we hope to see you in Oslo in 2017!” (<https://bcoslo.wordpress.com/2016/01/11/about-the-convention/>; lesedato 11.10.18)

“The Guardian and Observer Book Swap: how to take part [i 2011] [...] 1. Choose a book you’d like to swap 2. Stick the bookplate in the front of your book. The bookplates are free in the Guardian and Observer on 17 and 18 September or you can download and print one out now 3. Write a message for the person who finds your book. Tell them why you love it 4. Leave it somewhere it can be found 5. Take a picture of your book in the place you left it, upload it to our Flickr group and geotag it so it will be displayed on our map. You can also visit theguardian.com/books to leave your review of any book that you’ve swapped on our new books pages. Plus look out for the thousands of free books left all over the country by the Guardian and Observer.” (<https://www.theguardian.com/books/2011/sep/14/guardian-and-observer-book-swap-how-to-take-part>; lesedato 20.11.18)

Alle artiklene og litteraturlista til hele leksikonet er tilgjengelig på <https://www.litteraturogmedieleksikon.no>